

Manažerka kultury magistrátu o výhledu kultury do roku 2024

Manažerka strategie kultury a cestovního ruchu magistrátu Mgr. Ivana Jelínková hovoří o své práci a směrech, kterými se má ubírat oblast kultury krajského města.

■ Lubomír Maštera

Představte našim čtenářům náplň funkce kulturní manažerky města ...

Náplň mé práce je napsaná v dokumentu Strategie kultury, volného času a cestovního ruchu v Jihlavě 2017 – 2024.

Tento plán rozvoje sestavila společnost Kvas, o.s., na objednávku odboru školství, kultury a tělovýchovy Magistrátu města Jihlavy, a to ve spolupráci s místními kulturními aktéry, tedy pořadateli kultury, lidmi z kulturních zařízení i s těmi, kteří na kulturní akce rádi chodí. Zároveň se účastnili i odborníci na oblast volného času a cestovního ruchu, včetně zástupců Vysoké školy polytechnické Jihlava.

V mém případě nejde o pořádání kulturních akcí, ale spíše o uspořádání podmínek, aby se podobné akce lidem lépe a jednodušším způsobem organizovaly, aby se veřejnost o chystaných událostech včas dozvěděla, a aby Jihlava nabízela dobré prostory a podmínky pro kulturní, společenské a volnočasové využití místním, i návštěvníkům.

Ve strategii je 78 opatření, které by měly, když se je podaří během následujících let uskutečnit, kulturu a příbuzné oblasti ve městě vylepšit, povýšit.

Osobně se mi podle plánu velmi dobře pracuje, jen je v něm zahrnuto příliš mnoho skvělých projektů, a není možné je udělat všechny najednou. Máme ale čas do roku 2024, teď jsme teprve na začátku. A když mluvím v množném čísle, musím zmínit, že mi s plněním opatření pomáhají dvě skvělé ženy, manažerka veřejného prostoru, architektka Tereza Kafková a manažerka cestovního ruchu Martina Řídká.

A zároveň musím poděkovat i spoustě dalších lidí, kteří třeba i nad rámec svých povinností pomáhají hledat nejlepší řešení a tlačí realizace projektů dopředu.

Jak vypadá z vašeho pohledu kultura v Jihlavě nyní?

Mnoho tradičních akcí jsem osobně znala, ještě než jsem přijala místo kulturní manažerky. Když se ale nyní snažím co nejvíce z dění zažít na vlastní kůži, téměř se to nedá zvládnout.

Osobně si myslím, že kvalitních akcí pro různé skupiny lidí je dostatek. Není třeba vymýšlet mnoho nových. Spíš se budu snažit zajistit, aby si každá akce dobře našla svého návštěvníka, aby se co nejméně stávalo, že se ve stejném termínu sejdou dva nebo tři kulturní podniky, aby se lidé z města i turisté v nabídce kul-

IVANA JELÍNKOVÁ, manažerka kultury a cestovního ruchu magistrátu.

Foto: archiv MMJ

turních, společenských a volnočasových aktivit dobře vyznali.

Vedle toho je mým cílem proměnit i prostředí města. Upravit okolí kulturních zařízení, umístit umělecká díla přímo do ulic, a nabídnout tak lidem kulturní zážitky třeba cestou z práce, nebo ze školy. A protože máme v Jihlavě umělecké školy, už chystáme konkrétní kroky.

S úpravou města souvisí také revitalizace jihlavského náměstí, která je součástí zmíněné strategie. Velmi mě těší, že se do soutěže přihlásilo tolik návrhů, a hlavně jsem velmi zvědavá na vítězný návrh, i na nápady ostatních účastníků soutěže.

Výsledky ještě nebyly zveřejněny, a ani já, protože jsem nebyla součástí poroty, jsem zatím navrhované úpravy náměstí neviděla.

Od pořadatelů větších akcí slyším požadavek na sál s dostatečnou kapacitou, ve kterém by mohli uspořádat důstojná představení pro několik set diváků.

Výstavba takového stánku je ale hodně drahá, a ubrala by peníze na jiných místech. Možná ale bude stačit spojit se s nějakým dalším projektem a udělat multifunkční sál. Jak často by se v Jihlavě využil, a co dalšího by v takovém sále mohlo probíhat, to je úkol pro chytré plánování.

Cítím, že kultura má v Jihlavě dobré kořeny, jen je třeba je zalévat a pěstovat, aby nám pěkně rostla a kvetla. Pokud má někdo pocit, že je pro něj kultury málo, může mi to, co mu chybí, poslat na email jako podnět.

Spíš se ale o akcích nedozvědí všichni, kdo by je rádi navštívili. A správné a účinné nastavení toku informací je také úkolem pro manažera. V dnešní době mobilů je to jed-

noduché a složité zároveň. Protože cesta přes chytré telefony a různé aplikace je snadná, používá ji mnoho subjektů, až je podnětů přemíra a přestáváme je vnímat.

Co je příčinou tohoto stavu, a lze s tím něco dělat, nebo se jedná o obecný trend vývoje společnosti?

Pochopitelně je stejná situace i v jiných oblastech života. Dnes máme přístup k ohromnému balíku informací, ale je velmi těžké ověřit jejich pravdivost. Každý si může říkat, co chce, každý si může dokonce i dělat, co chce, a právníci pak mezi sebou vedou souboje, které nemají nic společného se spravedlností a selským rozumem.

Kultura má pro mě v tomhle směru výhodu. Pořadatelé mezi sebou nemusí válčit, nekonkurují si, ale naopak se doplňují a inspirují navzájem. To se mi na kultuře líbí, že nesoutěží, ale obohacuje.

Vše je o penězích, a těch Jihlava – přesto že získává ocenění za hospodaření – nemá nazbyt. Na co máme?

Peníze naší společnosti mnohé umožňují, a zároveň ji silně limitují. Je třeba s omezeným rozpočtem počítat při plánování výstavby, rekonstrukcí, ale i větších kulturních akcí.

Na co ale máme i bez peněz, je úsměv, vlídné slovo a nezištná pomoc druhému. Ke kulturnímu prostředí ve městě podle mě patří i ulice bez odpadků, a o to se můžeme postarat každý z nás, a není potřeba žádných peněz.

Kultura a zážitky, které zprostředkovává, právě tyhle projevy dobrovolné starostlivosti o společné prostory a o dílo někoho jiného v lidech probouzí a posiluje. Věřím, že když

budou děti od malička vychovávány v upraveném, čistém prostředí a budou si uvědomovat, jak krásné to na světě může být, budou vozit z cest nápady na zlepšení, tak naše město pokvete.

Žijeme v tomto okamžiku v době, která je příznivá nadstavbovým hodnotám. Většina lidí má bez větších problémů zajištěnou střechu nad hlavou a jídlo, a tak je možné rozvíjet i hodnoty, jako je umění, krásno a kultura.

Velice si v této souvislosti vážím částky 450 tisíc korun, která byla schválena na projekt „Jihlava vzdělává kulturou“. V rámci tohoto projektu se spojily školy a kulturní instituce a připravily pro žáky a studenty zajímavé, netradiční, kulturně vzdělávací projekty, ve kterých si školáci najdou různé role, naučí se plánovat, nebo informovat o projektu, a získají – vedle znalostí učiva – také mnoho dovedností pro život.

To ostatně pochválili i zástupci zaměstnavatelů, kteří vzniklé projekty ocenili. Podporu spojení vzdělávání a kultury vyjádřil i primátor Jihlavy Rudolf Chloupek a náměstkyně Kraje Vysočina pro oblast kultury Jana Fišerová. Velký ohlas máme také ze strany škol.

Při tvorbě strategie a popisování podmínek a potřeb kultury v Jihlavě se podařilo mnoho lidí nadchnout pro další vývoj. Musím prohlásit, že právě díky tomu, že vlak už byl roztačen, se mi teď velmi dobře pracuje, lidé z okolí kultury jsou ochotní pomoci, podílet se a spolupracovat. Jsem za tuto pozici velmi vděčná. Zároveň vím, že není v našich silách všechny skvělé myšlenky proměnit v realitu hned.

Změna kultury – to je běh na dlouhou trať. O jakém časovém horizontu se bavíme?

Horizont má každý právě tam, kam dohlédne. A stále se mění. Snažím se každý den soustředěně odvést právě tolik práce, kolik je možné, a posouvat se po jednotlivých krocích dál.

Zároveň je nutné říct, že to, že se na magistrátu staráme o veřejné peníze, celý proces zpomaluje. Je třeba dodržet zákonné postupy při rozhodování o investicích, a nemůžeme riskovat, jak by si to dovolil třeba některý soukromník.

Horizont plánu, o jehož naplnění se starám, tedy Strategie pro kulturu, volný čas a cestovní ruch ve městě Jihlava, je přesně dán do konce roku 2024.

Práce na vytváření příjemného prostředí ve městě ale vlastně nikdy nekončí, a pokud by skončila, začne vše chátrat. To už jsme v nedávné historii poznali.

Je neuvěřitelně poučné podívat se na filmové dokumenty z osmdesátých nebo devadesátých let minulého století, zachycující ulice Jihlavy, a srovnat třeba jen fasády domů s jejich dnešní podobou. Mnohdy máme pocit, že se ve městě nic nelepší, ale stačí se vrátit nějakých 25 let zpátky, a porovnat. Ten rozdíl je propastný.

(Pokračování na str. 32)